

maa man nødvendigvis komme til Erkendelse af, at den Betragtning, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds i 1896 fremhævede — nemlig at en Ministeransvarlighedslov er værdiløs og uden Betydning, medmindre den gennemførtes i Forbindelse med en Forfatningsforandring, altsaa en Forandring, hvad der ogsaa den Gang var taget Sigte paa, af § 25 og § 49 i Grundloven — ikke har sin fulde Gyldighed. I § 7 slaas det fast, at for saa vidt der opkræves Statskat eller afholdes Statsudgift, der ikke har saadan Hjemmel, som Grundlovens § 49 kræver, bliver enhver derfor efter Reglerne i denne Lov ansvarlig Minister; naar han dermed har forbundet den Hensigt at unddrage den paagældende Skatteopkrævning eller Udgiftsafholdelse fra Kongens eller Rigsdagens Beslutning eller har handlet med Bevidsthed om, at han ikke vilde kunne faa det paagældende Skatte- eller Udgiftsbeløb bevilget af Kongen og Rigsdagen, at straffe med Embedsfortabelse, osv. Altsaa, hvis han har handlet med Bevidsthed om ikke at kunne opnaa Tilslutning enten fra Rigsdagens eller fra Kongens Side til den Udgiftsafholdelse eller den Skatteopkrævning, der er foretaget, ifalder han Straf. Dette maa sammenholdes med Bestemmelsen i § 8, hvor det hedder, at hvis der udstedes en foreløbig Lov, uden at Tilfældet er særdeles paatrængende, eller paa en Tid, da Rigsdagen er samlet, eller af saadant Indhold, at det strider mod Grundloven (jfr. Grundlovens § 25), eller af saadan Beskaffenhed og under saadanne Omstændigheder, at de Ministre, som bære Ansvaret for dens Udstedelse, ved Foretagelsen af de Handlinger, hvorved de paadrog sig Ansvaret, have vidst eller dog have maattet anse det for overvejende sandsynligt, at den ikke kunde ventes stadfæstet af Rigsdagen o. s. fr., altsaa naar Ministrene ved Handlingens Fuldbyrdelse have vidst eller maattet vide, at der ikke er Udsigt til, eller at der ikke er overvejende Sandsynlighed for, at man maatte kunne faa Tilslutning fra Rigsdagen, ifalde de Strafanvar for at have fuldbyrdet det, der omhandles. Dette er, synes jeg, Kærnen i en Ministeransvarlighedslov, og hvad enten man ser paa Udstedelsen af provisoriske Finanslove paa den ene eller den anden Maade, vil der, naar denne Lov er gennemført, som bunder i en Grundlovsbestemmelse, dermed være sat en Skranke saa stærk som menneskelig muligt fra Kongens og Rigsdagens Side mod

en Gentagelse af det, som vi mindes fra Perioden 1885—94.

Der er derfor ikke Tvivl om, hvorledes Venstremænd ville stille sig til et saadant Forslag. Det er den selvfølgeligste Ting, at Venstremænd ville anbefale det, og jeg haaber ogsaa, at det maa lykkes at føre det igennem den hele Rigsdag, nu efter at Lidenskabens Bølger have lagt sig. Og dette Haab knytter jeg til en Udtalelse af det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), jeg haaber ikke, at Folketingets Venstre tager mig det forargeligt op, naar jeg knytter mit Haab til det ærede Medlem. Han udtalte ved Finanslovens 1ste Behandling, at han gik ud fra som givet, at der ikke mellem ham og mig kunde være Uenighed med Hensyn til Gennemførelsen af Ministeransvarlighedsloven. Den kunne vi nok enes om, der var i saa Henseende ingen Vanskelighed at vente fra Højres Side. Naar det ærede Medlem som Højres Ordfører har udtalt dette, og det viser Tidenden, er der jo et Grundlag for Haabet om, at vi kunne faa denne Sag gennemført og det i denne Samling. Jeg hilser dette Vidnesbyrd om en god konservativ Samlingspolitik i god Forstand med særdeles Glæde, om det maatte vise sig, at det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds virkelig har talt paa Højres Vegne, naar han paa Forhaand ydede dette Forslag sin Tilslutning, selv om dette Fænomen maatte forarge til anden Side. Det afskrækker mig ikke; det, at der kan gennemføres noget virkelig godt, demokratisk og frisindet i fuld Tilslutning fra Højres Side, betragter jeg som en særdeles god og lykkelig Ting. Jeg knytter, som sagt, mit Haab til det ærede Medlems Udtalelser, de kunne jo ikke saadan være kastede ud i Taaget, de maa være vel overvejede, Udtryk for en Villie hos Højre, og naar man saa paa Forhaand ved, at de Herrer fra Folketingets Venstres og Socialdemokratiets Side ville støtte Forslag af denne Art, ligger Vejen klar, lys og aaben for dette Forslag. Jeg ønsker det Lykke paa denne Vej.

Borghjerg: Dette Forslags Fremsættelse er for mig et Vidnesbyrd om, at Venstres Sprængning i Januar ikke, saaledes som man ofte har villet hævde fra regeringsvenlig Side i den senere Tid, har bidraget til at svække Reformarbejdet. Reformvillien, Reformlysten fra Ministeriets Side er, saa vidt jeg skønner, snarere vokset end taget af efter Venstres Sprængning. Det er, ligesom om man fra Mini-